

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 7. Fur, quod alteri conabatur clepere, clepsit sibi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

proffet, imaginem pariter atque ignominia
 suam iam quatuordecim Philippæis lubens
 volensq; redimit. Ita quam superbiam aua-
 ritiamq; in imagine exercuit, in imagine
 luit; pictorq; læsus iniuriam ex æquo pen-
 savit.

§. VII.

*Fur, quod alteri conabatur clepere, clepsit
 sibi.*

Diuinæ quoque providentiæ iste stilus est,
 vt per inexpectatos casus fraus in fraudan-
 tem retorqueatur. Duo feruntur vicini
 fuisse, quibus vnum erat granarium, in quo
 conuectas fruges reponderent, sed non vna
 indoles. Vnus enim erat iusticiæ, alter
 pecuniæ amans. Hunc igitur auarum subijt
 aliquando cupiditas rapiendi frumenti,
 quod ad iustum pertinebat, & sanè modi-
 cum erat; quemadmodum neq; auari acer-
 uus admodum magnus. Ne ergo, per no-
 cturnas tenebras, error contingeret, ac sor-
 didus ille, ipse sibi, quod suum erat, raperet,
 lucente adhuc sole, clam in granarium irrep-
 sit, suumq; pallium vicini frugibus super-
 iniecit, eo indicio, noctu, frumentum alie-
 num deprehensurus. Ita fecit, & abijt. In-
 terea tamen & alter voluit, ante diem abe-
 ntem,

untem, visitare frumentum suum. Ingressus igitur ad suam cumeram, reperit eam vicini pallio diligenter coniectam. Miratus est initio: sed mox, quia pluuium erat cælum, charitate id vicini factum est interpretatus, ut qui voluerit, neglecta sua propria parte, socij frumentum contra imbres tueri. Ut ergo amor amorem, & benevolentia benevolentiam parit, beneficium voluit beneficio compensare. Et, hem, inquit, ita vicinus meus meis rebus cauet? ita prospicit? ita ab ijs arcet pluuiam per tegulas stillantem? Non patiar hoc fieri, non sinam me beneficentia superari. reddam amoris vices. dixit, & cum dicto pallium arripuit, atque à suo aceruo ad vicini cumulum transtulit, ut eum contra cæli injurias tegeret. Quod ubi fecit, abiit. Abiit etiam paulò post dies, & nocte cælo inducta, ac tenebris sese intendentibus, tenebrio adesse commodam cogitationibus suis horam ratus, ad granarium curiosè obseratum accessit, illudque clavi Laconica furtim rese-ravit. Ad locum prædæ postquam venit, tenebris imaginationem perturbantibus, oculorum vice, manibus palpare cœpit, donec ad pallij sui indicinam perueniret. Ni-hil

hil ergo ambigens, se vicini frumentum tenere, saccum repleuit, & secum asportauit pallio tectum. Quàm vere dixit Seneca:

Senec. ep.
75. ad Lucilium,

Nulli, etiam cui rapina cessit feliciter, gaudium rectè durauit in posterum.

Nam noctis lætitia, diei facta est tristitia. Lux enim orta ostendit, Harpalum hunc, casso labore, non quæ vicini erant, sed sua rapuisse. Ita quidem diuina prouidentia voluit, vt sibi ipsi faceret, quod facere alteri cogitârat. Quod audiuius etiam maligni dæmonis arte aliquando factum, cùm magicæ peritus alteri cultrum in manum præbens, simul & digitum suum, iussit eum audacter secare. Qui postquam secare pariter & dolorem sentire cœpit, intellexit, se non digitum magi, sed suum nasum tenere; &, si perrexisset, non alteri, sed sibi vulnus inflicturn fuisse.

Voluit enim illi versipellis artifex nasum, facere dum eum denasaret.

CAPVT